

kunne inddrages i fagudvalgenes arbejde med EU-sager efter de enkelte fagudvalgs eget ønske og behov. EU-konsulenten vil i givet fald kunne udarbejde lettilgængelige EU-noter m.v. om de væsentligste EU-forslag, som udvalget skønnes interesseret i at få særligt belyst, hurtigt efter forslagens fremkomst. Endvidere vil EU-konsulenten efter ønske fra udvalget kunne medvirke ved udarbejdelsen af udtalelsen fra udvalget (jf. ovenfor). Ordningen må i givet fald indføres under hensyntagen til en prioritering af ressourceforbruget.

Folketingets EU-Oplysning vedr. information om EU-sager udsender bl.a. faktablade og en elektronisk nyhedsversigt til offentligheden om EU-sagerne og deres behandling i Folketinget. Dette materiale kan tillige indgå i fagudvalgenes arbejde, men kan ikke erstatte regeringens informationsforpligtelse over for Folketinget eller Folketingets bearbejdning af sagerne.

Forholdet til de danske medlemmer af Europa-Parlamentet

Igennem de senere år har Europa-Parlamentet fået større indflydelse, og med ikrafttrædelsen af Amsterdamtraktaten får Parlamentet gennem proceduren med fælles beslutningstagning medbestemmelsesret inden for endnu flere områder af EU-lovgivningen. Regeringen har i sommeren 1998 indledt regelmæssige møder med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet, hvortil den også inviterer medlemmerne af Europaudvalget.

I forlængelse heraf har Europaudvalget drøftet, hvordan samarbejdet mellem Folketinget og de danske medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'erne) kan styrkes. De danske medlemmer af Europa-Parlamentet kan have glæde af på et tidligt tidspunkt i processen - helst før der udpeges rapporteur vedrørende det pågældende forslag - at blive bekendt med de problemer, forslaget kan give i en dansk sammenhæng, og med de holdninger, der eksisterer til det i danske politiske kredse. Fagudvalgene og Europaudvalget kan på den anden side drage nytte af de erfaringer, de danske medlemmer af Europa-Parlamentet har fra behandlingen i Parlamentet.

På baggrund af ovenstående vil det være hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet på det uformelle plan. Samarbejdet vil stadig først og fremmest finde sted inden for de enkelte partier, idet de danske medlemmer af Europa-Parlamentet jo

ikke optræder som en dansk delegation i Parlamentet, men har et direkte mandat fra vælgerne, idet de er valgt af de forskellige politiske partier og bevægelser, der stiller op til valgene til Europa-Parlamentet. En vis udbygning af samarbejdet mellem Folketingets organer og de danske medlemmer af Europa-Parlamentet som sådan kan imidlertid godt finde sted, uden at det krænker de grænser, der må være mellem to selvstændige parlamenter, som har hver deres kompetence og hver deres opgave: Mens Europa-Parlamentet primært dels er medlovgiver sammen med Ministerrådet, dels kontrollerer Europa-Kommissionen, retter Folketingets virke sig primært mod den danske Europapolitik.

Overvejelserne har ført til, at Europaudvalget på to områder vil stille forslag om en ændring af Folketingets forretningsorden, som gør det muligt på en mere smidig måde at inddrage de danske medlemmer af Europa-Parlamentet i Folketingets arbejde. Det kan foregå:

- ved henvendelse til fagudvalg i den tidlige fase
- ved deltagelse i åbne Europaudvalgs møder.

Det sidste forslag er beskrevet nærmere nedenfor i afsnit II. Med hensyn til det første forslag foreslås følgende:

Danske medlemmer af Europa-Parlamentet kan fremsende forslag eller ændringsforslag, som behandles i Europa-Parlamentet, til det relevante fagudvalg i Folketinget, ligesom de kan fremsende udkast til egne ændringsforslag og udkast til spørgsmål til den danske minister. Danske medlemmer af Europa-Parlamentet, der måtte ønske at følge sådanne henvendelser op ved personligt fremmøde i udvalget, kan allerede efter de gældende regler for deputationer gøre dette. Europaudvalget vil i en drøftelse med udvalgsformændene lægge op til, at der aftales en ordning, hvorefter fagudvalgene behandler sådanne skriftlige eller mundtlige henvendelser fra MEP'erne. Det indebærer ikke, at MEP'erne får ret til at deltage i almindelige udvalgs møder, og de kan ikke kalde en minister i samråd eller deltage under et sådant samråd, ligesom de ikke direkte kan stille skriftlige udvalgs spørgsmål til en minister – men måske inspirere udvalget til at gøre det. Fagudvalget bør sætte en sådan henvendelse på dagsordenen og træffe beslutning om, hvordan man i det konkrete tilfælde vil behandle den, f.eks. ved at